

EP 1: Στρατηγικές διαχείρισης για τη μείωση των κινδύνων και της θνησιμότητας των μόσχων

Laura Rice λέει: Καλώς ήρθατε στη σειρά podcasts του Care4Dairy. Είμαι η Laura Rice. Στο πλαίσιο του Care4Dairy έχουν αναπτυχθεί οδηγοί βέλτιστων πρακτικών για την υποστήριξη της ευζωίας των μόσχων γαλακτοπαραγωγής, των μοσχίδων, των αγελάδων και των ζώων στο τέλος της παραγωγικής τους ζωής. Οι κατευθυντήριες γραμμές περιγράφονται σε μια σειρά ενημερωτικών δελτίων για βασικά θέματα, ορισμένα από τα οποία θα συζητηθούν σε αυτά τα podcasts.

Laura Rice συνεχίζει: Το έργο έχει ως επίκεντρο τον κτηνοτρόφο και ενισχύθηκε παράλληλα από τη συμμετοχή εμπλεκόμενων φορέων από κτηνοτροφικές και κτηνιατρικές οργανώσεις, καθώς και από τον ακαδημαϊκό χώρο. Υπάρχουν τέσσερα podcast του Care4Dairy, καθένα από τα οποία εξετάζει τα διάφορα παραγωγικά στάδια. Σε κάθε επεισόδιο αυτής της σειράς, θα με πλαισιώνουν δύο καλεσμένοι, ένας εκπρόσωπος του Care4Dairy και είτε ένας κτηνοτρόφος, είτε ένας σύμβουλος εκμετάλλευσης, είτε ένας κτηνίατρος.

Laura Rice συνεχίζει: Έτσι, σήμερα συζητάμε στρατηγικές διαχείρισης για τη μείωση των κινδύνων που οδηγούν σε απώλειες μόσχων, της νοσηρότητας και της θνησιμότητας. Και μαζί μου είναι η Dr. Catherine McAloon, κτηνίατρος από το UCD της Ιρλανδίας, και η εκπρόσωπος του Care4Dairy Dr. Claire Littlejohn από την IDELE. Σας ευχαριστώ που είστε εδώ μαζί μου σήμερα για να συζητήσουμε αυτό το θέμα.

Claire, μπορείς να μου πεις λίγα λόγια για σένα, την IDELE και πώς ξεκίνησες να συμμετέχεις στο Έργο Care4Dairy;

Claire Littlejohn απαντά: Ναι, είμαι ερευνήτρια και έκανα το διδακτορικό μου στην ευζωία και συμπεριφορά των ζώων και στην IDELE εργάζομαι ως ερευνήτρια στην ευζωία και συμπεριφορά των ζώων, κυρίως των μηρυκαστικών. Έτσι εντάχθηκα στο πρόγραμμα Care4Dairy.

Laura Rice λέει: Και Catherine, είσαι κτηνίατρος στη Σχολή Κτηνιατρικής του UCD και Ειδικός στην Ευρώπη για τη Διαχείριση της Υγείας των Βοοειδών. Πες μου για το βιογραφικό σου και τι σε οδήγησε να εργαστείς σε αυτόν τον τομέα.

Catherine McAloon απαντά: Ευχαριστώ πολύ. Ναι, λοιπόν, είμαι κτηνίατρος και αφού εργάστηκα- έκανα την πρακτική μου- για ένα διάστημα στην Ιρλανδία, αποφάσισα να επιστρέψω στο UCD για να κάνω μια εξειδίκευση στη διαχείριση της υγείας των βοοειδών. Έκανα μια επιπλέον τριετή εκπαίδευση σε αυτό και εξειδικεύτηκα παράλληλα στη διατροφή των αγελάδων γαλακτοπαραγωγής. Έτσι, η ευρωπαϊκή μου εξειδίκευση, υποθέτω, μου δίνει την ευκαιρία να εργαστώ στο πανεπιστήμιο. Κάνω ένα μικρό συνδυασμό έρευνας, εργασίας πεδίου και διδασκαλίας σε φοιτητές κτηνιατρικής. Είμαι πολύ παθιασμένη με την υγεία των μόσχων, οπότε συμμετέχω σε πολλές έρευνες σε αυτόν τον τομέα και ασχολούμαστε επίσης με την αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων υγείας των μόσχων σε επίπεδο εκτροφής.

Laura Rice ρωτά: Και συμμετέχετε επίσης στα roadshows της Animal Health Ireland για την υγεία των μόσχων. Μπορείτε να μου δώσετε κάποιες πληροφορίες και γι' αυτό;

Catherine McAloon απαντά: Ναι. Είχα λοιπόν το προνόμιο να προεδρεύω της τεχνικής ομάδας εργασίας για τη φροντίδα των μόσχων στην Ιρλανδία τα τελευταία χρόνια. Υποθέτω ότι η αποστολή μας είναι η μεταφορά γνώσεων και η διάδοση των βέλτιστων πρακτικών στους κτηνοτρόφους.

Catherine McAloon συνεχίζει: Έτσι, κάθε χρόνο οργανώνουμε μια σειρά από roadshows τον Ιανουάριο, πριν αρχίσει η περίοδος τοκετών εδώ, επειδή υπάρχει εποχικότητα των τοκετών στην Ιρλανδία. Και υποθέτω ότι είναι απλά η επανεξέταση των βασικών τομέων γύρω από την υγεία και την ευζωία των μόσχων πριν από κάθε περίοδο. Έτσι, τα roadshows ήταν πολύ επιτυχημένα τα τελευταία οκτώ ή εννέα χρόνια περίπου.

Laura Rice ρωτά: Και Claire, η προώθηση ενός ισχυρού ανοσοποιητικού συστήματος είναι θεμελιώδους σημασίας για τη μείωση των απωλειών των μόσχων. Ποιες είναι οι συστάσεις βέλτιστων πρακτικών του Care4Dairy για την επίτευξη αυτού του στόχου;

Claire Littlejohn εξηγεί: Στο Έργο Care4Dairy, έχουμε τρεις κύριες συστάσεις. Πρώτον, σε ότι αφορά το πρωτόγαλα, πρέπει να εξασφαλίσουμε επαρκή παθητική ανοσοποίηση των μόσχων, με την κατανάλωση πρωτογάλατος εντός δύο έως τριών ωρών από τη γέννηση τους.

Claire Littlejohn συνεχίζει: Στη συνέχεια, θα πρέπει να χορηγηθεί ένα δεύτερο γεύμα πρωτογάλατος εντός έξι έως 12 ωρών από τον τοκετό, σε ποσότητα που να προσεγγίζει το 10% του σωματικού βάρους του μόσχου. Εάν θηλάζουν είτε τη μητέρα τους είτε μια ανάδοχη αγελάδα, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η αγελάδα είναι υγιής, έχει αρκετό και επαρκούς ποιότητας πρωτόγαλα. Και πρέπει επίσης να διασφαλίσουμε ότι ο μόσχος έχει πρόσβαση στις θηλές. Η επαφή με τη μητέρα τους ή την ανάδοχη αγελάδα και η δυνατότητα να αλληλεπιδράσει με άλλους μόσχους, θα τα βοηθήσει να αναπτύξουν θετικές συμπεριφορές σίτισης, οι οποίες προφανώς θα υποστηρίξουν το ανοσοποιητικό τους σύστημα και θα τα βοηθήσουν επίσης να παραμείνουν υγιή.

Claire Littlejohn συνεχίζει: Μια άλλη σύσταση θα ήταν η εκτροφή τους σε εξωτερικούς χώρους με, προφανώς, κατάλληλο καταφύγιο και άνετους χώρους ανάπαυσης, καθώς μπορεί να βελτιώσει την υγεία τους και να μειώσει τα ποσοστά νοσηρότητας και θνησιμότητας. Και τέλος, η τρίτη σύσταση θα ήταν η χρονική απόσταση μεταξύ των στρεσογόνων γεγονότων για να αποτραπεί η υπερφόρτωση των μόσχων από αυτά, καθώς μπορεί να εμποδίσει την ανάπτυξη τους και να προκαλέσει καταστολή του ανοσοποιητικού τους συστήματος.

Laura Rice λέει: Και έτσι προτείνετε να διατηρείτε τα ζώα χωρίς στρες, ευτυχισμένα και υγιή και αυτό έχει πολύ πιο θετική επίδραση στο μόσχο και στο θηλασμό. Catherine πολλοί κτηνοτρόφοι σε όλη την Ευρώπη δεν επιτρέπουν στο μόσχο να θηλάσει πρωτόγαλα κατά την πρώτη ημέρα ή και περισσότερο, όπως συνιστάται ως βέλτιστη πρακτική.

Laura Rice συνεχίζει: Τι έχετε δει στην πράξη που λειτουργεί καλά για να εξασφαλίσετε επαρκή πρόσληψη πρωτογάλατος και ανοσοποίηση σε ένα μόσχο που διατηρείται και θηλάζει την αγελάδα;

Catherine McAloon απαντά: Ναι, νομίζω ότι αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον, υποθέτω, όσον αφορά το σύστημα εκτροφής, νομίζω ότι αυτό είναι ίσως το πιο θεμελιώδες στην αρχή και πραγματικά η κατανόηση ότι όλα τα διαφορετικά συστήματα μπορούν να λειτουργήσουν. Και υποθέτω ότι έχει να κάνει με την προσπάθεια παροχής εξειδικευμένων συμβουλών για

το σύστημα εκτροφής που εφαρμόζεται. Έτσι, για το σκοπό αυτό, τα συστήματα επαφής αγελάδων με τους μόσχους ή τα συστήματα χρήσης ανάδοχων αγελάδων γίνονται σίγουρα όλο και πιο δημοφιλή. Υπάρχουν όμως και σημαντικές λεπτομέρειες όσον αφορά τη διαχείριση του τοκετού των αγελάδων, ώστε να μην υπάρχει κακή μητέρα, κ.λπ., την υγιεινή στο χώρο τοκετών, το ποσοστό του ζωικού κεφαλαίου, όλα αυτά τα πράγματα είναι αρκετά σημαντικά για την επιτυχία.

Catherine McAloon συνεχίζει: Αλλά υποθέτω ότι ανεξαρτήτως του συστήματος, είτε πρόκειται για συστήματα επαφής αγελάδας-μόσχου είτε για το διαχωρισμό του μόσχου και τη χορήγηση πρωτογάλατος από το προσωπικό, οι αρχές είναι σε μεγάλο βαθμό οι ίδιες. Τελικά, η πρόσληψη του πρωτογάλατος από το μόσχο πρέπει να επιβλέπεται, πράγμα που σημαίνει επαρκή εργασία και εκπαιδευμένο προσωπικό κ.λπ. Δεν μπορούμε να το αφήσουμε στην τύχη, καθώς γνωρίζουμε από ιστορικά δεδομένα ότι αυτό μπορεί να είναι πολύ επικίνδυνο.

Catherine McAloon συνεχίζει: Πρέπει πάντα να ελέγχουμε την ποιότητα του πρωτογάλατος, είτε χορηγούμε εμείς το πρωτόγαλα είτε όταν ο μόσχος θηλάζει την αγελάδα. Και ο έλεγχος της ποιότητας είναι πολύ σημαντικός. Έτσι, εξοπλισμός όπως ένα διαθλασίμετρο Brix, είναι ένας οικονομικός εξοπλισμός που πρέπει να έχει κάθε εκτροφή. Και αναζητούμε μια ένδειξη πάνω από 22% στο διαθλασίμετρο Brix για να θεωρήσουμε ότι το πρωτόγαλα είναι επαρκές για να το δώσουμε στο μόσχο. Έτσι, η ποιότητα, η εποπτεία και, τέλος, ο όγκος είναι σημαντικά. Διασφαλίζοντας ότι ο μόσχος είναι αρκετά ζωηρός αμέσως μετά τη γέννηση, για να ανεγερθεί και να θηλάσει, ή αν χορηγούμε εμείς το πρωτόγαλα, βεβαιωνόμαστε ότι χορηγούμε τη σωστή ποσότητα.

Catherine McAloon συνεχίζει: Υποθέτω λοιπόν ότι, για να επιστρέψω στο θέμα σχετικά με το τι λειτουργεί καλά, στην Ιρλανδία έχουμε περίπου 1,1 εκατομμύρια μόσχους που φτάνουν μέσα σε 12 εβδομάδες. Έτσι, το σύστημα εδώ είναι ελαφρώς διαφορετικό, καθώς είναι πιο συνηθισμένο να χορηγούμε εμείς πρωτόγαλα στους μόσχους. Και πάλι, αυτό έχει να κάνει μόνο με το τρέχον σύστημα.

Catherine McAloon συνεχίζει: Φυσικά, τα συστήματα μπορούν να αλλάξουν, αλλά και πάλι, οι αρχές είναι ακριβώς οι ίδιες, ότι οι εκτροφές έχουν προγραμματιστεί στην απόλυτη ανάγκη να παρέχουν πρωτόγαλα με οποιοδήποτε μέσο, είτε πρόκειται για μόσχο που διατηρείται με την αγελάδα είτε για την απευθείας χορήγηση από το προσωπικό. Η διαδικασία είναι παρόμοια με αυτό που ανέφερε η Claire, τουλάχιστον οι συμβουλές της ιρλανδικής βιομηχανίας είναι ότι η ποιότητα καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό από το πόσο γρήγορα χορηγείται, οπότε υπάρχουν πολλές εκτιμήσεις, όπως ο τρόπος διαχείρισης της αγελάδας όσον αφορά το χαμηλό στρες, αλλά και η διατροφή της και η βαθμίδα της θρεπτικής της κατάστασης. Όλα αυτά τα πράγματα είναι σημαντικά, ότι είναι σε καλό επίπεδο υγείας, ότι δεν τρέχει γάλα από τις θηλές πριν από τον τοκετό, ώστε να μην είναι ήδη μεταβατικό, και ότι το πρωτόγαλα συλλέγεται αρκετά γρήγορα μετά τον τοκετό. Θα λέγαμε ότι ιδανικά συλλέγουμε το πρωτόγαλα μέσα στην πρώτη ώρα μετά τον τοκετό και ότι το πρωτόγαλα χορηγείται στο μόσχο μέσα στις πρώτες δύο ώρες και ότι θα δίναμε τουλάχιστον τρία λίτρα, αλλά στη συνέχεια, φυσικά, ένα δεύτερο γεύμα, ή θα μπορούσατε ενδεχομένως να δώσετε τέσσερα λίτρα σε ένα γεύμα για πολλά μεγαλόσωμους μόσχους. Έτσι, και πάλι, τηρούμε τον κανόνα του 10% του σωματικού βάρους. Αυτό μπορεί να είναι δύσκολο να διασφαλιστεί εάν εφαρμόζετε ένα σύστημα επαφής αγελάδας-μόσχου υπό επίβλεψη. Και πάλι, η απόδειξη βρίσκεται στα αποτελέσματα, θα πρέπει να βασίζεται σε σχετικές

* Η απομαγνητοφώνηση έχει υποστεί επεξεργασία για μεταφραστικούς σκοπούς.

αποδείξεις, πρέπει να είστε πολύ προσεκτικοί, να παρακολουθείτε τα ποσοστά θνησιμότητας και νοσηρότητας. Εάν το σύστημα σας δεν παρουσιάζει προβλήματα, δεν χρειάζεται να κάνετε τίποτα γι' αυτό. Εάν υπάρχουν επιπτώσεις στην υγεία των μόσχων, τότε απαιτείται αναθεώρηση του πρωτοκόλλου διαχείρισης του πρωτογάλατος.

Catherine McAloon συνεχίζει: Και τέλος, αν συλλέγουμε το πρωτόγαλα με το χέρι, κάτι που συνήθως γίνεται εδώ, και πάλι δεδομένου ότι υπάρχει πιθανώς μεγάλος αριθμός αγελάδων που γεννούν κάθε ημέρα, είναι δύσκολο να έχουμε το εργατικό δυναμικό ή την υποδομή για να εξασφαλίσουμε επαρκή επίβλεψη. Στη συνέχεια, η υγιεινή συλλογή και η σωστή αποθήκευση του πρωτογάλατος, ώστε να μην αφήνεται χωρίς ψύξη, είναι πολύ σημαντική, πρέπει να συλλέγεται με πολύ καθαρό τρόπο. Πρόκειται για νεογνά, οπότε πρέπει να το συλλέγουμε καθαρά και στη συνέχεια, εάν δεν χορηγείται αμέσως, πρέπει να διατηρείται στο ψυγείο για το πολύ 48 ώρες ή ενδεχομένως να καταψύχεται και να χορηγείται αργότερα ή μετά την απόψυξη. Και πάλι, υπάρχουν πολλές λεπτομέρειες, αλλά οι αρχές είναι οι ίδιες, η επίβλεψη, η διασφάλιση ότι πρόκειται για καλής ποιότητας πρωτόγαλα και ότι χορηγείται γρήγορα και αρκετό από αυτό.

Laura Rice λέει: Και οι δύο λέτε ότι η ποσότητα χορήγησης είναι πολύ σημαντική το πρώτο 24ωρο. Το Έργο Care4Dairy περιγράφει επίσης συστάσεις που στοχεύουν στη μείωση της πρόκλησης ασθενειών και του στρες. Claire, μπορείς να μας πεις γι' αυτές;

Claire Littlejohn απαντά: Ναι, η σύσταση για τη μείωση της πρόκλησης νοσημάτων και του στρες. Έχουμε σημαντικές πρακτικές τις οποίες αναφέρουμε ως βέλτιστες πρακτικές. Πρώτα απ' όλα, μια εκτροφή πρέπει να διαθέτει προσωπικό που είναι εκπαιδευμένο, προκειμένου να επιτευχθεί μια καλή σχέση ανθρώπου-ζώου. Πρέπει να χρησιμοποιούν τεχνικές χειρισμού με χαμηλό στρες, οπότε για αυτό, μπορούν να χρησιμοποιούν θετικές ενισχύσεις, για παράδειγμα, περιποίηση ή χρήση λιχουδιών.

Claire Littlejohn συνεχίζει: Όταν υπάρχουν επώδυνες διαδικασίες, όπως ο ευνουχισμός ή η αποκεράτωση των μόσχων, πρέπει να διασφαλίζεται ότι λαμβάνεται κάθε μέριμνα για την ελαχιστοποίηση του στρες για τα ζώα και του πόνου που βιώνουν, διότι αυτό μπορεί να επηρεάσει την ανάρρωσή τους και να λειτουργήσει συσσωρευτικά με άλλους παράγοντες στρες και να επηρεάσει αρνητικά την υγεία και την ευζωία τους. Πρέπει να χρησιμοποιείται η κατάλληλη φαρμακευτική αγωγή, η οποία είναι είτε αναισθησία, είτε ηρεμιστικά, είτε άλλα αναλγητικά. Και σε επίπεδο εκτροφής, μια άλλη σύσταση βέλτιστων πρακτικών θα ήταν ο υγειονομικός σχεδιασμός. Για παράδειγμα, πρωτόκολλα εμβολιασμού, εκπαίδευση του προσωπικού για να διασφαλιστεί ότι θα διαγνώσουν σωστά και θα ακολουθήσουν ένα αποτελεσματικό πρωτόκολλο θεραπείας για τη διαχείριση αυτών των προβλημάτων υγείας.

Claire Littlejohn συνεχίζει: Η βιοασφάλεια είναι ένα άλλο πολύ σημαντικό θέμα. Οι κλωβοί των μόσχων πρέπει να διαχωρίζονται από τα άλλα ζώα. Εκτός, φυσικά, αν είναι με τη μητέρα τους ή με μια ανάδοχη αγελάδα. Και οι μόσχοι θα πρέπει να εκτρέφονται σε, όσο το δυνατόν περισσότερο, ομοιογενείς ομάδες, διότι αυτό θα βοηθήσει στην αποφυγή της μετάδοσης ασθενειών μεταξύ τους και με άλλα ζώα, κάτι που είναι προφανώς ζωτικής σημασίας για το ζώο και την εκμετάλλευσή.

Claire Littlejohn συνεχίζει: Για το προσωπικό, η ροή εργασίας του θα πρέπει πάντα να ακολουθεί μια διαδρομή από το καθαρό στο πιο φορτισμένο περιβάλλον. Και προφανώς θα πρέπει να ακολουθούνται οι πρακτικές βιοασφάλειας. Για παράδειγμα, όταν χειρίζονται

άρρωστα ζώα, θα πρέπει να διαθέτουν ειδικό προστατευτικό εξοπλισμό για να τους βοηθήσει να περιορίσουν τη διασπορά της νόσου μεταξύ των ζώων.

Laura Rice ρωτά: Και Catherine, ποιοι είναι οι βασικοί παράγοντες επιτυχίας για το περιβάλλον των μόσχων στην πράξη;

Catherine McAloon απαντά: Ναι, αυτό είναι ένα πραγματικά ενδιαφέρον ερώτημα και κάποιοι συνάδελφοι στην ερευνητική ομάδα του UCD έχουν εξετάσει την επίδραση του περιβάλλοντος στην πνευμονία των μόσχων, μια πολύ συχνή ασθένεια των μόσχων. Μας υποβάλλουν συχνά αυτή την ερώτηση, "πώς να φτιάξω το ιδανικό υπόστεγο για μόσχους;", είτε πρόκειται για σύστημα επαφής αγελάδας-μόσχου είτε για μόσχους που εκτρέφονται χωριστά. Οι συνθήκες του περιβάλλοντος και ο τρόπος με τον οποίο μπορούν να επηρεάσουν την εκδήλωση ασθένειας στους μόσχους είναι σημαντικές. Αλλά είναι επίσης ένας τομέας όπου μας λείπουν πολλά ερευνητικά δεδομένα σχετικά με τις πραγματικά εξειδικευμένες συμβουλές. Έτσι, μεγάλο κομμάτι της επιτυχίας είναι και πάλι η συνεργασία με την εκτροφή που έχετε και η προσπάθεια προώθησης του ελέγχου των περισσότερων περιβαλλοντικών παραγόντων, οπότε δεν πρόκειται να είναι ένα μέγεθος που ταιριάζει σε όλους, αυτό σημαίνει ότι τα μέτρα ελέγχου πρέπει να προσαρμόζονται στην εκτροφή. Νομίζω ότι η πραγματικότητα είναι ότι έχουμε πολλά δεδομένα πλέον που δείχνουν ότι δεν πρέπει να εκτρέφουμε μόσχους μεμονωμένα. Θα πρέπει τουλάχιστον να στεγάζονται κατά ζεύγη ή σε ομάδες ή ενδεχομένως να διατηρούνται με τη μητέρα τους, αλλά και πάλι χρειάζονται έναν ξεχωριστό χώρο ανάπαυσης.

Catherine McAloon συνεχίζει: Υποθέτω ότι έχει να κάνει με την πρόσβαση σε άφθονο πόσιμο νερό, την πρόσβαση σε ζωοτροφές, αλλά υποθέτω ότι ειδικά για το περιβάλλον, υπάρχουν μερικά πράγματα που θα εξετάζαμε, για να προσπαθήσουμε πραγματικά να τα αναλύσουμε στη λεπτομέρεια, αν εξετάζαμε μια εκτροφή, είτε για το σχεδιασμό είτε για τη διερεύνηση ενός προβλήματος υγείας. Αυτά τα πράγματα θα ήταν το είδος του καταφυγίου που παρέχεται, οπότε εξαρτάται από το αν η αγελάδα ή ο μόσχος έχει πρόσβαση σε εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους ή αν είναι μόνο σε εσωτερικούς χώρους. Αυτά τα πράγματα είναι σημαντικά. Σίγουρα χρειάζονται χώρο για να ασκούνται και να τρέχουν. Δεν υπάρχει τίποτα πιο ενθαρρυντικό από το να βλέπεις νεαρούς μόσχους να παίζουν σε ένα καθαρό, με στρωμένη υπόστεγο, με πολύ χώρο.

Catherine McAloon συνεχίζει: Άλλες εκτιμήσεις, υποθέτω ότι υπάρχουν τρεις παράγοντες. Ο ένας είναι ο εξαερισμός, ο άλλος ο έλεγχος της θερμοκρασίας και τέλος ο έλεγχος της υγρασίας στο περιβάλλον. Ο τρόπος με τον οποίο το κάνουμε αυτό είναι, ο αερισμός είναι αρκετά δύσκολος, αλλά τελικά πρέπει να παρέχουμε φρέσκο αέρα στους μόσχους, να ανανεώνεται ο αέρας για την απομάκρυνση των παθογόνων μικροοργανισμών από το υπόστεγο. Πρέπει επίσης να βεβαιωθούμε ότι αυτό γίνεται χωρίς να δημιουργείται ρεύμα ή αυξημένη ταχύτητα του αέρα γύρω από το επίπεδο των μόσχων, διότι αυτό μπορεί πραγματικά να τα αναστατώσει. Έτσι, αυτό μπορεί να γίνει με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Τουλάχιστον στην Ιρλανδία, βασιζόμαστε σε μεγάλο βαθμό στον άνεμο, τον οποίο έχουμε αρκετό, οπότε το θέμα είναι ο σχεδιασμός του υπόστεγου για την προώθηση επαρκούς εισόδου αέρα, ο προσανατολισμός του υπόστεγου προς τον επικρατούντα άνεμο, επιτρέποντας τη διέλευση φρέσκου αέρα μέσα από το υπόστεγο, αλλά όχι στο επίπεδο των μόσχων. Και πάλι, μπλοκάροντας τα ρεύματα στο επίπεδο των μόσχων, τέτοιου είδους πρακτικές. Υπάρχουν ένα σωρό διαφορετικοί τρόποι, όπως για παράδειγμα στους στάβλους, η τοποθέτησή τους είναι σημαντική. Και επίσης, υπάρχουν συστήματα με τα οποία μπορούμε

να ελέγξουμε τον εξαερισμό στο υπόστεγο, όπως το σύστημα εξαερισμού θετικής πίεσης. Είναι οτιδήποτε μπορούμε να κάνουμε για να μεγιστοποιήσουμε τον καθαρό αέρα και να τον ανανεώσουμε χωρίς ρεύματα.

Catherine McAloon συνεχίζει: Ο έλεγχος της θερμοκρασίας είναι σημαντικός, επειδή οι μόσχοι, ιδίως κάτω των τεσσάρων εβδομάδων, πρέπει να καταναλώνουν ενέργεια για να διατηρούνται ζεστοί. Αν δεν το κάνουμε εμείς αυτό, τότε πρέπει να δαπανούν την ενέργεια που προσλαμβάνουν μέσω της τροφής για να διατηρούνται ζεστοί και όχι για την ανοσοποίηση τους ή και την ανάπτυξη κ.ο.κ. και παθαίνουν στρες από το ψύχος. Και αυτό είναι ένα πρόβλημα σε όλη την Ευρώπη. Έτσι, ο τρόπος με τον οποίο το επιτυγχάνουμε αυτό είναι, και πάλι, πίσω στο σχεδιασμό των υπόστεγων, αλλά τελικά πράγματα όπως η στρωμνή, πολλή και πολλή φρέσκια καθαρή στρωμνή με δυνατότητα δημιουργίας φωλιάς. Αυτό σημαίνει ότι είναι άνετα και τα άκρα τους είναι χωμένα μέσα σε άχυρο. Και αυτό είναι σημαντικό για το νεαρό μόσχο.

Catherine McAloon συνεχίζει: Υπάρχουν και άλλα πράγματα που έχω δει να λειτουργούν, όπως τα καλύμματα κορμού για τους μόσχους, ενδεχομένως, σε ορισμένες εκτροφές, αλλά δεν νομίζω ότι είναι και πάλι μια πρακτική που ταιριάζει σε όλους, σε ορισμένες εκτροφές λειτουργούν, σε άλλες όχι. Πρέπει να χορηγούμε στους μόσχους αρκετό γάλα, επειδή αυτό βοηθά επίσης στην εξασφάλιση του ελέγχου της θερμοκρασίας.

Catherine McAloon συνεχίζει: Πρόκειται για τον έλεγχο του περιβάλλοντος, όπου είναι δυνατόν. Σε αντίθεση με τους χοίρους, τα ορνίθια, ή ενδεχομένως ορισμένα συστήματα μόσχων, όπου ελέγχεται πλήρως σε ένα κλειστό σύστημα, πρέπει πραγματικά να εργαστούμε για να μειώσουμε τους περιβαλλοντικούς παράγοντες κινδύνου για την εκδήλωση νοσημάτων, για να βεβαιωθούμε ότι ελέγχουμε ό,τι μπορούμε σε ένα περιβάλλον εκτροφής και αυτό θα είναι διαφορετικό από εκτροφή σε εκτροφή. Τέλος, η αποστράγγιση του εδάφους είναι επίσης σημαντική. Έτσι, θα θέλαμε ένα κεκλιμένο δάπεδο με κατάλληλα σχεδιασμένα κανάλια αποστράγγισης, ικανά να οδηγήσουν στην απομάκρυνση της υγρασίας από το υπόστεγο, επειδή προφανώς συσσωρεύονται πολλά ούρα και ούτω καθεξής. Η επαρκής αποστράγγιση μέσα στο χώρο σταβλισμού των μόσχων, είτε πρόκειται για μόσχους που στεγάζονται κατά ζεύγη είτε για μόσχους που στεγάζονται σε ομάδες ή ακόμη και σε στάβλους, και πάλι, είναι σημαντική. Νομίζω ότι αυτά τα πράγματα είναι πραγματικά οι λεπτομέρειες που θέλουμε για τους περιβαλλοντικούς ελέγχους. Το μόνο πράγμα που θα τροποποιήσει όλα αυτά είναι η πυκνότητα, έτσι ώστε να μην υπάρχει συνωστισμός, διότι μπορείτε να κάνετε πολλά διασφαλίζοντας ότι δεν υπάρχουν πάρα πολλά ζώα σε έναν χώρο. Έτσι, τουλάχιστον στην Ιρλανδία αυτή τη στιγμή, συνιστούμε ένα ελάχιστο χώρο δύο τετραγωνικών μέτρων, το οποίο πιθανότατα θα φτάσει στα τρία, δεδομένης της νέας οδηγίας της EFSA, τουλάχιστον για τον τύπο του χώρου με θέση ανάπαυσης. Και στη συνέχεια με πολύ περισσότερο χώρο για να μπορούν να παίζουν. Έτσι, υπάρχουν αρκετά στο περιβάλλον και πάλι, εξαρτάται από κάθε μεμονωμένη εκμετάλλευση, όπου θα μπορούσαμε να επεμβούμε για την προώθηση του κατάλληλου μικροπεριβάλλοντος που θα επέτρεπε στους μόσχους να εκφράσουν, όσο το δυνατόν πιο φυσιολογική συμπεριφορά, παιχνίδι, αναζήτηση τροφής και κοινωνική αλληλεπίδραση, κ.λπ.

Laura Rice λέει: Έτσι, το περιβάλλον τους είναι πραγματικά σημαντικό και κάνει τεράστια διαφορά. Και Claire, ποιες θα έλεγες ότι είναι οι συστάσεις βέλτιστων πρακτικών σχετικά με την παρακολούθηση της υγείας των μόσχων;

Claire Littlejohn απαντά: Οι βέλτιστες πρακτικές που περιγράφονται στο Έργο Care4Dairy στοχεύουν στο να καταστεί δυνατή η προληπτική υγιεινή, αλλά και να διασφαλιστεί η άμεση παρέμβαση μόλις εντοπιστούν νοσήματα ή τραυματισμοί.

Claire Littlejohn συνεχίζει: Και για να το κάνουν αυτό κατάλληλα, οι κτηνοτρόφοι θα πρέπει να διεξάγουν τακτική κατάρτιση των πρωτοκόλλων υγείας και να τα επανεξετάζουν με τη συμβολή τόσο των ζωοτεχνών όσο και του κτηνιάτρου τους, ώστε να διασφαλίζουν ότι μπορούν να διαφυλάξουν το επίπεδο της υγείας όλων των ζώων στην εκμετάλλευση. Και έτσι θα πρέπει να διασφαλιστεί ότι υπάρχει τόσο ένα σχέδιο πρόληψης όσο και επεμβάσεων.

Claire Littlejohn συνεχίζει: Και εάν υπάρχουν επιπλοκές κατά τη διάρκεια αυτών των καθιερωμένων πρωτοκόλλων, οι εκμεταλλεύσεις που εφαρμόζουν βέλτιστες πρακτικές θα ζητούν κτηνιατρική παρέμβαση πριν αναθεωρήσουν το πρωτόκολλο που χρησιμοποιούν αυτή την περίοδο. Και προφανώς, τελευταίο αλλά όχι λιγότερο σημαντικό, όλα τα πρωτόκολλα υγείας θα πρέπει προφανώς να συμμορφώνονται με τους τοπικούς κανονισμούς.

Laura Rice λέει: Και ως κτηνίατρος η ίδια, Catherine, πώς μπορούν οι κτηνίατροι να υποστηρίξουν καλύτερα τους κτηνοτρόφους στον υγειονομικό σχεδιασμό, συμπεριλαμβανομένου του πότε πρέπει να καλέσουν έναν κτηνίατρο;

Catherine McAloon απαντά: Ναι, νομίζω ότι μπορεί να υπάρξει τεράστιο όφελος από τη συμμετοχή του κτηνιάτρου στην υγεία των μόσχων, αλλά το ίδιο ισχύει για όλα τα στάδια της ζωής. Μιλάμε για προβλήματα υγείας της αγέλης. Μιλάμε για το επίπεδο υγείας των ζώων μας και, οι κτηνοτρόφοι συνηθίζουν να παρακολουθούν τα σημεία αναφοράς γονιμότητας και οίστρων και ούτω καθεξής. Αλλά μερικές φορές η θνησιμότητα, η νοσηρότητα, οι βασικοί δείκτες απόδοσης γύρω από την εκτροφή των μόσχων, πρέπει να αναζητούνται πραγματικά. Έτσι, νομίζω ότι το να βλέπετε τον κτηνιάτρό σας ως κάποιον που δεν είναι απλώς εκεί για να αντιδράσει και να αντιμετωπίσει ένα πρόβλημα, αλλά μπορεί να συμμετέχει στον προληπτικό σχεδιασμό της υγείας είναι ένα βασικό στοιχείο. Και να έχετε αυτόν τον κτηνίατρο ώστε να κατανοεί πραγματικά το σύστημα της εκτροφής, δηλαδή ποιες είναι οι απαιτήσεις σε εργασία, ποιος είναι διαθέσιμος, ποιος πρέπει να εκπαιδευτεί, ίσως ένα επαναληπτικό μάθημα για τη φροντίδα των μόσχων. Κάνουμε, τουλάχιστον στην Ιρλανδία, πολλά μαθήματα επανεκπαίδευσης στην αρχή της περιόδου, τον Δεκέμβριο, τον Ιανουάριο, έτσι ώστε να υπάρχουν πράγματα όπως οι Τυποποιημένες Διαδικασίες Λειτουργίας. Και νομίζω ότι ανεξάρτητα από το σύστημα της εκμετάλλευσης ή το μέγεθος της εκμετάλλευσης, μπορούν να είναι πραγματικά χρήσιμα. Έτσι, πράγματα όπως, ποιο είναι το πρωτόκολλο για το πρωτόγαλα, ποιος είναι υπεύθυνος για την παροχή του, ποιος θα ελέγξει το πρωτόγαλα, πότε θα έρθει ο κτηνίατρος για να παρακολουθήσει την παθητική ανοσοποίηση του μόσχου; Θα συνιστούσαμε να γίνονται διαγνωστικές εξετάσεις σε 10 έως 12 μόσχους, να γίνεται αιμοληψία για τον έλεγχο της παθητικής ανοσοποίησης, ώστε να αξιολογείται η απόδοση της διαχείρισης του πρωτογάλατος και να υπάρχουν Τυποποιημένες Διαδικασίες Λειτουργίας για τον καθαρισμό τόσο του πρωτογάλατος όσο και του εξοπλισμού σίτισης. Έτσι, είτε οι μόσχοι είναι σε αυτόματους ταΐστρες είτε όχι, πρέπει να υπάρχει ένα σύστημα για το πόσο συχνά καθαρίζονται και αλλάζονται οι θηλές ή πόσο συχνά καθαρίζονται σωστά τα δοχεία γάλατος και οι κάδοι, και υπάρχει λεπτομέρεια μέσα σε αυτό. Νομίζω ότι η συμβολή στην υγιεινή καθώς και στο συνολικό σχέδιο διατροφής, αυτά τα πράγματα είναι πραγματικά σημαντικά.

Catherine McAloon συνεχίζει: Για τις συγκεκριμένες υγειονομικές προκλήσεις στην εκτροφή, δεν υπάρχει ένα ενιαίο πρόγραμμα εμβολιασμού που να ταιριάζει σε όλους.

Ορισμένα μόσχοι επωφελούνται από τον εμβολιασμό σε νεαρή ηλικία, ενώ κάποια άλλα θα είναι καλύτερα να εμβολιαστούν αργότερα. Και πάλι, πρέπει να έχετε καλή σχέση με τον κτηνίατρο σας, ώστε να μπορείτε να έχετε τις συμβουλές αυτές προσαρμοσμένες στην εκτροφή σας.

Catherine McAloon συνεχίζει: Πρωτόκολλα για τη διαχείριση των άρρωστων μόσχων, έτσι ώστε κάθε εκμετάλλευση να γνωρίζει ότι κατά την εκδήλωση διάρροιας, για παράδειγμα, ιδανικά αυτοί οι μόσχοι απομονώνονται ή υπάρχει κάποιο είδος αναρρωτηρίου όπου μπορούν ακόμα να έχουν επαφή, αλλά μπορούν ίσως να αντιμετωπίσουν τη μόλυνση, να ελέγξουν τους κύκλους μόλυνσης. Η έγκαιρη παρέμβαση είναι σημαντική για κάθε ασθένεια των μόσχων, είτε πρόκειται για διάρροια, είτε για πνευμονία.

Catherine McAloon συνεχίζει: Έτσι, και πάλι, η ύπαρξη ενός πρωτοκόλλου που θα επιτρέπει στην εκτροφή, τουλάχιστον να χορηγούνται ηλεκτρολύτες στο μόσχο την πρώτη ημέρα και να γνωρίζει πότε πρέπει να καλέσει τον κτηνίατρο. Έτσι, αν είναι άρρωστος, αν ο μόσχος δεν διατρέφεται, για παράδειγμα, για κάποια γεύματα, αν είναι σε κατάκλιση, αν έχει πυρετό, ότι αυτά είναι πράγματα που θα χρειαστούν παρέμβαση. Και πάλι, συνεργαζόμενοι με τον κτηνίατρο σας για την ανάπτυξη ενός προσαρμοσμένου πρωτοκόλλου, ώστε τα προβλήματα των μόσχων να αντιμετωπίζονται πολύ γρήγορα και αποτελεσματικά.

Laura Rice συνοψίζει: Ναι, είναι σημαντικό να εμπλακεί ο κτηνίατρος σε πρώιμο στάδιο. Τα μηνύματα που πρέπει να λάβετε σήμερα είναι η σημασία της προώθησης ενός ισχυρού ανοσοποιητικού συστήματος στο μόσχο, το οποίο επιτυγχάνεται μέσω της πρόσληψης πρωτογάλατος, της άνεσης του μόσχου και της μείωσης του στρες και της μείωσης των ασθενειών μέσω του υγειονομικού σχεδιασμού και της βιοασφάλειας και, στη συνέχεια, της έγκαιρης λήψης κτηνιατρικών συμβουλών.

Ευχαριστώ πολύ για το χρόνο σας τους καλεσμένους μου Dr. Claire Littlejohn από την κοινοπραξία του Care4Dairy και τη Dr. Catherine McAloon από το UCD.

Laura Rice συνεχίζει: Σας ευχαριστώ που μας ακούσατε. Για περισσότερες πληροφορίες, επισκεφθείτε την ιστοσελίδα του Care4Dairy, www.care4dairy.eu, όπου μπορείτε να βρείτε περισσότερες πληροφορίες σχετικά με αυτό το θέμα του podcast, τα υπόλοιπα podcasts της σειράς, οδηγούς βέλτιστων πρακτικών και ενημερωτικά δελτία σχετικά με την ευζωία των μόσχων, μοσχίδων, αγελάδων και των ζώων στο τέλος της παραγωγικής τους ζωής. Το όνομά μου είναι Laura Rice.

Σας ευχαριστώ που μας ακούσατε.